

то му сѣ вееше На широки-те рамена. *М. 13. 2)* вѣю (*о зерни*): Кой-то не сѣе, той не вѣе. *Ч. 174.*

**Взглядъ** *с. м.* видъ, характеръ: Това село по весело-то си мѣстоположеніе, по пѣстрый си взглядъ привлича множество любопытны хора. *Л. Д. 1869 р. 129.*

**Вздишка** *с. ж.* вздохъ: Рихардъ ся помѣчи да задави и прѣгльтне еднаъ въздышка. *Л. Д. 1870 р. 163.*

**Вземъ** *гл. св.* **Взимамъ** *дл. гл.* возму, беру (*ср. земъ, зимамъ*): Сабльо ле, моя сестрице! Толкова ма си слушала, Токо ми сега послушай, Да му взема хазна голѣма. *М. 166.* Да му вземе помощница *ib. 172.* Стояня е юзель две стовни, Та е на вода отишелъ На тихи бѣли Дунавъ. *Л. Д. 1876 р. 152.* Вземать девере-тѣ едно котле ракиѣ и малко стафиды. *Ч. 21.* **Вземъ съ наемъ** найму: Кога-то человекъ взима съ наемъ къща или си прави къща. *Л. Д. 1873 р. 76.* **Вземъ мѣрки** приму мѣры: Отирво трѣбувало е да вземе той мѣрки, за да ся забрана отъ дивы-ты звѣрове. *Л. Д. 1874 р. 140.* **Вземъ са** возмусь (*за что*): Ако всяко едно отъ наши-тѣ читалища се вземе за събиранье-то тѣзи матеріали всяко въ своя-та область, то работа-та е свършена. *Л. Д. 1870 р. 128.*

**Взираамъ** *са* дивлюсь: Печенѣзи-тѣ се ся взирахъ въ кул-та (*П. продължають дивиться на вершину башни*). *Р. 186.*

**Взлизамъ** дохожу: Число-то на жители-ты по земно-то клѣбо възлиза до 1,288,000,000 душъ. *Л. Д. 1869 р. 56.* Число-то на ученицы-ты възлиза до 300. *ib. р. 191.*

**Взорно** *нар. употребителное* *вм. творительнаго над. соотв. имени*: Край море стой разваленъ Взорно недвижимъ—Българинъ единъ младъ войвода. *Гп. 9.* Буйны да глѣдамъ планины взорно Се листыкыѣ зеленъ горѣ! *ib. 12.* Мрачно ми око е съзрѣ взорно. *ib. 29.*

**Вигла** (*ср. нвр. ѣ вігла vigilia; віглізъ vigiliās ago*) *с. ж.* (*сто-рожевая*) подзорная труба, телескопъ: Та си узе златна вигла, Та разгледа горе долу, По пѣтища, по друмища, И по поле и по море. *М. 156.*

**Вида** *соб. имя женщ.*: Викна Вида отъ висока рѣда, ѣ чу тар-на со четири жрни. *М. р. 531 (лат.).* Главная стража тамъ е была, Окрѣстны планины то показвхъ: Зданіе Вида мома зградила, Славна ѣ пѣсень и днесъ пѣхътъ. *Гп. 123.*

**Видѣлина** *с. ж.* свѣтъ, освѣщеніе: Оттамъ тръгнахме и стигнахме при онѣзи спалия (подъ земята). Тогази братовчедатъ ми отвори една жельзна врата, която бѣше затрупуна съ прѣстъ, и ватрѣ ся